

[Finansministeren]

grammel og at sikre fri konkurrence mellem tilbudsgivere fra alle EF-lande.

II. Forslagenes indhold

Forslagene er udarbejdet med hjemmel i EØF-traktatens artikel 100 A.

Forslagene bygger i hovedtræk på de principper, som har været gældende for offentlige bygge- og anlægskontrakter og offentlige indkøbskontrakter med de ændringer, der for byggeanlægskontrakter er fastlagt fælles holdning til i Rådet i november 1988, og som for indkøb blev vedtaget i marts 1988. Direktivforslagene omfatter både bygge- og anlægskontrakter og indkøbskontrakter, for så vidt værdien er over henholdsvis 5 mio. ECU og 200.000 ECU, svarende til henholdsvis ca. 40 mio. kr. og ca. 1,5 mio. kr.

Efter direktivforslagene skal sådanne kontrakter udbydes ved bekendtgørelse i EF-tiden, således at tilbudsgivere kan blive bekendt med de forestående muligheder for at komme i betragtning, når kontrakter skal indgås, ligesom i det forslag om offentlige bygge- og anlægsarbejder, hvor der fastlagdes fælles holdninger i november 1988.

Forslagene indebærer, at både egentlige offentlige myndigheder og andre, hvem offentlige opgaver er overladt, f.eks. på koncessionsvilkår, skal følge reglerne i forbindelse med udbud. Der gælder dog undtagelser for varer, som indkøbes med henblik på videresalg i fri konkurrence.

Når der i forbindelse med udbud anvendes tekniske standarder, skal der ifølge forslagene anvendes harmoniserede europæiske standarder eller normer, efterhånden som disse vedtages. Dette krav tilsigter at fjerne tekniske handelshindringer.

Forslagene indeholder regler om, at endelig udvælgelse af en kontrahent skal ske på et objektivt grundlag, enten alene på basis af pris eller på basis af pris og andre kriterier, som i så fald skal fremgå af udbudsmaterialet. Der er dog i direktiverne åbnet mulighed for, at tilbud kan afvises, såfremt mere end halvdelen af den tilbudte pris udgør varer eller tjenesteydelser med oprindelse uden for Fællesskabet.

Det særlige direktiv om telekommunikation indeholder som nævnt en række ændringer i forhold til direktivet om de øvrige sektorer. Disse ændringer er dels begrundet i telekom-

munikationssektorens særlige struktur, dels i behovet for særlige regler om sektorens krav til standarder. Endelig gælder der en overgangsordning for sektorens indkøb, som også omfatter programmet, idet direktivforslaget kun omfatter mindst 70 pct. af indkøbene i 1990 og 1991 og først fra 1992 alle indkøb.

Gennemførelse af direktiverne vil ikke medføre ændringer i Monopoltilsynets nuværende kontrolmuligheder i henhold til licitationsloven.

Redegørelse af 23/11 88 til Folketinget vedrørende forslag til Rådets direktiv om retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser. KOM(88) 496. (EF-redegørelse nr. EF 3).

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Forslaget fastsætter nogle principper vedrørende patenterbarhed af levende materiale som sådant, anvendelse af en deponeringsordning for mikroorganismer i stedet for skriftlige beskrivelser, omvendning af bevisbyrden, når patentbeskyttet, selvreproducerende materiale er udleveret, og ikke-eksklusiv afhængighedslicens på plantesorter.

Den vigtigste bestemmelse findes i artikel 2, hvor det slås fast, at levende materiale i princippet kan patenteres. Den omstændighed, at et produkt består af eller indeholder levende materiale, er ikke tilstrækkelig begrundelse for at udelukke det fra patentbeskyttelse.

Bestemmelserne i patentlovgivningerne (jf. patentloven § 1, stk. 4, nr. 1), der reelt udelukker mennesker fra patentering, berøres ikke af direktivet.

Mikroorganismer samt plante- og dyremateriale, der ikke er en sort eller race, kan patenteres. En plantesort, herunder opformeringsmateriale, der kan plantenyhedsbeskyttes, kan ikke patentbeskyttes.

Et stof af naturlig oprindelse kan i nogle tilfælde patenteres, f.eks. hvis opfindelsen består i at påvise stoffet, isolere det fra sine omgivelser i ren form og anvende det isolerede stof til et nyttigt formål.

Der skal være bedre mulighed for at beskytte bioteknologiske fremgangsmåder. Den vigtigste bestemmelse herom findes i artikel 4, der bl.a. siger, at fremgangsmåder til fremstilling af plantesorter og dyreracer kan patenteres. Dette gælder, uanset om plantesorter og dyreracer i sig selv er udelukket fra patent.